U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Petra Průchy a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **J. M.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2010, č. j. 63 Az 49/2008 - 26,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 11. 6. 2008, č. j. OAM-407/VL-07-12-2008, byla podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že důvodem podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany byla snaha o legalizaci pobytu v České republice a problémy s bývalým přítelem, který žalobkyni urážel a fyzicky napadal. Tyto skutečnosti však nelze podřadit pod výčet důvodů pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu. Problémy s bývalým přítelem totiž nemají žádnou souvislost s jednáním státních orgánů nebo soukromých osob, které by se dalo označit za perzekuci ve smyslu uvedeného ustanovení. V případě žalobkyně nehrozí nebezpečí vážné újmy podle § 14a zákona o azylu a nejsou tak splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany. Žalobkyně podle závěru žalovaného neuvedla v průběhu řízení žádné důvody, pro které by jí bylo možné udělit některou z forem mezinárodní ochrany podle § 12 a § 14a zákona o azylu, a proto její žádost byla jako zjevně nedůvodná zamítnuta.

Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2010, č. j. 63 Az 49/2008 - 26, byla žaloba proti tomuto rozhodnutí žalovaného jako nedůvodná zamítnuta. V jeho odůvodnění se krajský soud ztotožnil se závěry žalobou napadeného rozhodnutí a uzavřel, že žalovaný nepochybil, když žádost žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany zamítl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včasnou kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. V ní stěžovatelka namítla, že byly splněny podmínky pro udělení azylu či alespoň doplňkové ochrany, že žalovaný si pro účely zjištění skutkového stavu neopatřil potřebné podklady, že neudělení doplňkové ochrany není dostatečně odůvodněno a že mongolské státní orgány jí nejsou schopny zajistit náležitou ochranu před jednáním jejího bývalého přítele a domácím násilím. Proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2010, č. j. 63 Az 49/2008 - 26, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Společně s kasační stížností stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce pro řízení o ní. Uvedla, že pobývá v azylovém domě, nemá žádný příjem, z důvodu těhotenství nemůže pracovat a kromě věcí osobní potřeby nemá žádný majetek. Krajský soud na základě toho zaslal stěžovatelce k vyplnění tiskopis, jímž měla prokázat své majetkové, výdělkové a osobní poměry. Tiskopis byl stěžovatelce doručen dne 22. 3. 2010, což vyplývá z doručenky založené na č.l. 40 soudního spisu. Stěžovatelka na něj nijak nereagovala, a proto Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 14. 4. 2010, č. j. 63 Az 49/2008 - 45, rozhodl o tom, že se jí advokát neustanovuje. Krajský soud stěžovatelku v tomto usnesení dále vyzval, aby do jednoho měsíce od jeho doručení předložila plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Přitom stěžovatelku poučil, že v řízení o kasační stížnosti musí být zastoupena advokátem, přičemž v opačném případě bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno postupem podle § 42 odst. 5 s. ř. s. a § 49 odst. 4 o. s. ř. dne 29. 4. 2010, avšak ta na něho ve stanovené lhůtě ani později nijak nereagovala a ani nenapadla kasační stížností jeho výrok o neustanovení advokáta.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle Nejvyššího správního soudu stěžovatelka přes výzvu soudu k doložení zastoupení advokátem poté, co nebylo vyhověno jejímu návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a navzdory poučení o možných následcích, nepředložila soudu plnou moc udělenou advokátovi. Sama přitom nemá vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované podle zvláštních právních předpisů pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem, případně vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatele, je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti a bez jejího splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnosti odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 soudního řádu správního, podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2010

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu